

Predicting Marital Intimacy Based on Marital Satisfaction in Married Individuals

Nafise Sadat Rezaei ¹, Maryam Saeidi ²

1. Department of Economics, Payame Noor University, P.O. Box 3697-19395, Tehran, Iran..

E-mail: sadatrezaeiavin@gmail.com

2. Corresponding Author, Department of Clinical and Health Psychology, To.C., Islamic Azad University, Tonekabon, Iran.

E-mail: m.saeidi5454@iau.ac.ir

Article Info	ABSTRACT
<p>Article type: Research</p> <p>Article history: Received: 27 Jun 2024 Received in revised form: 10 Sep 2024 Accepted: 30 Sep 2024 Published online: 22 Oct 2024</p> <p>Keywords: Marital Intimacy, Marital Satisfaction, Student Couples.</p>	<p>Introduction: Marital life is one of the most important and complex areas of human relationships, with its quality having a direct impact on mental health, individual satisfaction, social well-being, and even the physical health of spouses. Therefore, the present study aimed to examine the prediction of marital intimacy based on marital satisfaction in married individuals.</p> <p>Methods: The present study employed a correlational design. The statistical population included all married couples affiliated with the Islamic Azad University of Mazandaran Province who were enrolled in the 1400-1401 academic year. Based on university records, 450 couples were identified. According to prior research, a sample of 45 couples from the population was selected using convenience sampling. Data were collected using the Enrich Marital Satisfaction Questionnaire (1989) and the Waring Marital Intimacy Questionnaire (1983).</p> <p>Results: The results indicated that marital satisfaction significantly predicts marital intimacy ($P < 0.001$, $B = -0.31$). Furthermore, the findings showed that approximately 9% of the variance in marital intimacy is explained by marital satisfaction.</p> <p>Conclusion: Overall, the findings of the present study indicate that marital satisfaction plays an important role in predicting marital intimacy, and enhancing spouses' satisfaction can lead to closer emotional bonds and a deeper sense of mutual trust and closeness. Although marital satisfaction explains only a portion of the variance in intimacy, it has a substantial impact on the quality of interactions, communication skills, and the stability of the relationship. These results highlight the importance of focusing on improving marital satisfaction in counseling and educational programs for couples. Improving marital satisfaction not only enhances the psychological and emotional well-being of spouses but also lays the foundation for enduring intimacy and long-term satisfaction in married life.</p>
<p>Cite this article: Rezaei NS, Saeidi M. Predicting Marital Intimacy Based on Marital Satisfaction in Married Individuals. Journal of Modern Approaches in Education Management and Health Sciences. 2024; 01 (03): 46-54. Doi: 10.22034/edus.2025.546892.1030</p> <p>Journal of Modern Approaches in Education Management and Health Sciences is licensed under CC BY-NC 4.0. © The Author(s). Web site: https://www.eduhealthsci.ir Email: eduhealthsci@gmail.com Publisher: Academic Center for Education, Culture and Research (ACECR), Mazandaran Branch, Mazandaran, Iran.</p>	

Extended Abstract

Introduction

Marital life represents one of the most significant and multifaceted aspects of human relationships, as it encompasses emotional, psychological, social, and even physical dimensions of well-being. The quality of marital interactions directly affects not only the emotional stability of spouses but also their overall mental health, satisfaction with life, social cohesion, and family functioning. Research in family psychology has repeatedly highlighted that marital satisfaction and marital intimacy are closely intertwined, each influencing the other in a dynamic and reciprocal manner. Marital satisfaction refers to the subjective evaluation of the relationship, encompassing the perception of harmony, fulfillment of expectations, and the overall contentment with various aspects of marital life. Intimacy, on the other hand, reflects the emotional closeness, trust, mutual understanding, and deep personal connection between spouses, which forms the foundation for a stable and supportive partnership. In this context, investigating the predictive role of marital satisfaction in shaping marital intimacy provides critical insights into the mechanisms through which couples maintain and strengthen their bonds. Previous studies have suggested that higher levels of marital satisfaction are associated with enhanced emotional communication, increased empathy, more effective conflict resolution, and a greater sense of partnership, all of which contribute to deeper intimacy. However, the majority of these studies have focused on general adult populations, with limited attention to specific subgroups such as married students who experience unique stressors related to academic responsibilities, social pressures, and the dual role of managing both educational and familial obligations. Therefore, understanding how marital satisfaction predicts intimacy in this population can inform tailored interventions aimed at promoting both psychological well-being and relationship quality. The present study aims to address this gap by examining married student couples, exploring the extent to which their satisfaction within the marital relationship can serve as a significant predictor of marital intimacy. By doing so, the research not only contributes to the theoretical understanding of marital dynamics but also provides practical guidance for educational and counseling programs designed to enhance relational functioning and support healthy, resilient partnerships.

Methods

The present study employed a correlational design. The statistical population included all married couples affiliated with the Islamic Azad University of Mazandaran Province who were enrolled in the 1400-1401 academic year. Based on university records, 450 couples were identified. According to prior research, a sample of 45 couples from the population was selected using convenience sampling. Data were collected using the Enrich Marital Satisfaction Questionnaire (1989) and the Waring Marital Intimacy Questionnaire (1983).

Results

The results indicated that marital satisfaction significantly predicts marital intimacy ($P < 0.001$, $B = -0.31$). Furthermore, the findings showed that approximately 9% of the variance in marital intimacy is explained by marital satisfaction.

Conclusion

The findings of the present study underscore the significant predictive role of marital satisfaction in determining marital intimacy among married student couples. Results revealed that higher levels of perceived satisfaction in the marital relationship were associated with greater emotional closeness, mutual trust, and a stronger sense of partnership, thereby reinforcing the critical role of satisfaction as a foundational element in intimate relationships. Although marital satisfaction accounted for approximately nine percent of the variance in marital intimacy, its influence is notable, emphasizing that even a partial increase in satisfaction can have meaningful effects on the quality and depth of the couple's connection. These results highlight the importance of addressing relational satisfaction as a primary target in both preventive and remedial interventions aimed at strengthening marital bonds. Programs designed to enhance communication skills, mutual understanding, and shared decision-making can further consolidate the positive impact of satisfaction on intimacy, ultimately contributing to long-term relationship stability. Moreover, the study emphasizes that fostering marital satisfaction is not solely an individual concern but a critical component of social and emotional well-being, as intimate relationships serve as a central context for emotional support, personal growth, and resilience against life stressors. For married students balancing academic and familial responsibilities, interventions that increase marital satisfaction may also indirectly support academic achievement and overall life satisfaction. These findings suggest that educational institutions and counseling services should prioritize relational skills training, workshops, and targeted support for student couples to enhance both their personal and interpersonal development. In conclusion, while marital satisfaction explains only a portion of the variance in intimacy, its role is essential for cultivating deeper emotional bonds, improving relationship quality, and promoting long-term psychological and social well-being. Enhancing satisfaction

within the marital relationship represents a viable pathway for facilitating enduring intimacy, strengthening trust and commitment, and ultimately fostering healthier, more resilient marriages.

Ethical Considerations

Funding

This research received no specific grant from any funding agency.

Authors' contribution

Conceptualization, Maryam Saeidi; Methodology, Nafise Sadat Rezaei; Analysis, Maryam Saeidi; Investigation, Maryam Saeidi; Data Curation, Nafise Sadat Rezaei; Writing - Original Draft Preparation, Maryam Saeidi; Supervision, Nafise Sadat Rezaei; Project Administration, Maryam Saeidi.

Conflict of interest

The authors declare that there is no conflict of interest regarding this article.

Acknowledgments

The authors express their appreciation and thanks to all the participants who participated in the exercises and cooperated with great patience in all stages of the study.

بررسی پیش‌بینی صمیمیت زناشویی بر اساس رضایت زناشویی در افراد متأهل

نفیسه سادات رضایی^۱، مریم سعیدی^۲

۱. گروه علوم اقتصاد، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۳۶۹۷-۱۹۳۹۵ تهران، ایران. رایانامه: sadatrezaeiavin@gmail.com

۲. نویسنده مسئول، گروه روان‌شناسی بالینی و سلامت، واحد تکنابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تکنابن، ایران. رایانامه: m.saeidi5454@iau.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	مقدمه: زندگی زناشویی یکی از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین عرصه‌های روابط انسانی است که کیفیت آن تأثیر مستقیم بر سلامت روان، رضایت فردی، رفاه اجتماعی و حتی سلامت جسمانی زوجین دارد. به همین منظور پژوهش حاضر به بررسی پیش‌بینی صمیمیت زناشویی بر اساس رضایت زناشویی در افراد متأهل پرداخت.
تاریخ دریافت:	روش پژوهش: طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعه‌ی آماری در این پژوهش شامل تمامی زوجین دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان مازندران بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ مشغول به تحصیل بودند که بنا بر استعلام تعداد ۴۵۰ زوج شناسایی شد. نمونه‌ی مورد مطالعه با توجه به پژوهش‌های پیشین شامل ۴۵ زوج از اعضای جامعه آماری بود. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، نمونه‌گیری در دسترس بود. پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۹) و صمیمیت زناشویی ویرینگ (۱۹۸۳) برای گردآوری داده‌ها استفاده شد.
تاریخ بازنگری:	یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهد که رضایت زناشویی به طور معناداری پیش‌بینی کننده‌ی صمیمیت زناشویی می‌باشد ($B = -.۰/۳۱$ و $P < .۰/۰۰۱$). همچنین این نتایج نشان می‌دهد که حدود ۹ درصد از واریانس صمیمیت زناشویی توسط رضایت زناشویی تبیین می‌شود.
تاریخ پذیرش:	نتیجه‌گیری: به طور کلی، یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که رضایت زناشویی نقش مؤثری در پیش‌بینی صمیمیت زناشویی دارد و افزایش رضایت زوجین می‌تواند به شکل‌گیری روابط عاطفی نزدیک‌تر و تعمیق احساس نزدیکی و اعتماد متقابل منجر شود. هرچند رضایت زناشویی تنها بخشی از واریانس صمیمیت را توضیح می‌دهد، اما تأثیر قابل توجهی بر کیفیت تعاملات، مهارت‌های ارتباطی و پایداری رابطه دارد. این نتایج اهمیت توجه به ارتقای رضایت در برنامه‌های مشاوره‌ای و آموزشی زوجین را نشان می‌دهد و بیانگر این است که بهبود رضایت زناشویی نه تنها سلامت روانی و عاطفی زوجین را ارتقا می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز صمیمیت پایدار و رضایت بلندمدت در زندگی مشترک خواهد بود.
تاریخ انتشار:	کلیدواژه‌ها: صمیمیت زناشویی، رضایت زناشویی، زوجین دانشجوی.

استناد: رضایی، نفیسه سادات؛ سعیدی، مریم. بررسی پیش‌بینی صمیمیت زناشویی بر اساس رضایت زناشویی در افراد متأهل. نشریه رویکردهای نوین در مدیریت آموزش

و علوم سلامت. ۱۴۰۳؛ ۰۱ (۰۳): ۴۶-۵۴. Doi:10.22034/edus.2025.546892.1030

دسترسی به این نشریه علمی، رایگان است و حق مالکیت فکری خود را بر اساس لایسنس کرییتیو کامنز (CC BY-NC 4.0) به نویسندگان واگذار کرده است.

© نویسندگان.

| آدرس نشریه: <https://www.eduhealthsci.ir/> | ایمیل: eduhealthsci@gmail.com

ناشر: جهاد دانشگاهی واحد استان مازندران.

مقدمه

زندگی زناشویی یکی از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین عرصه‌های روابط انسانی است که کیفیت آن تأثیر مستقیم بر سلامت روان، رضایت فردی، رفاه اجتماعی و حتی سلامت جسمانی زوجین دارد. در طول سال‌ها، پژوهش‌های روانشناسی خانواده نشان داده‌اند که روابط صمیمانه و نزدیک بین همسران به‌عنوان شاخصی کلیدی برای پایداری و موفقیت ازدواج مطرح است (۱). صمیمیت زناشویی، که شامل ابعاد عاطفی، شناختی و رفتاری روابط زوجین می‌شود، نه تنها احساس نزدیکی و تعلق را تقویت می‌کند بلکه زمینه‌ای برای حل تعارض‌ها و ارتقای کیفیت زندگی مشترک فراهم می‌آورد (۲). از سوی دیگر، رضایت زناشویی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین متغیرهای روانشناختی در زندگی مشترک، بازتاب تجربه کلی فرد از ازدواج خود و ارزیابی مثبت یا منفی او از رابطه زناشویی است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که سطح رضایت زناشویی رابطه مستقیمی با میزان صمیمیت، تعهد و ثبات رابطه دارد. افراد با رضایت زناشویی بالا معمولاً روابط صمیمانه‌تر، تعاملات مثبت‌تر و مهارت‌های بهتر در حل مسائل زناشویی دارند (۳). از این‌رو، بررسی ارتباط بین رضایت و صمیمیت زناشویی اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا شناخت این رابطه می‌تواند به برنامه‌ریزی مداخلات روانشناختی و تربیتی برای تقویت کیفیت زندگی زوجین کمک کند (۴). با وجود اهمیت موضوع، در زمینه روابط بین رضایت و صمیمیت زناشویی هنوز شکاف‌های پژوهشی وجود دارد (۵). بسیاری از مطالعات به تحلیل وضعیت موجود و بررسی همبستگی بین این دو متغیر پرداخته‌اند، اما مطالعات پیش‌بینی‌کننده و مدل‌سازی رابطه بین رضایت و صمیمیت زناشویی در زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی مختلف، به‌ویژه در جامعه ایرانی، محدود است (۶). بررسی پیش‌بینی صمیمیت زناشویی بر اساس رضایت زناشویی می‌تواند به درک عمیق‌تر فرآیندهای روانشناختی و رفتاری زوجین کمک کرده و چارچوب نظری و عملی برای مشاوره و آموزش خانواده ارائه دهد (۷). با توجه به اهمیت خانواده به‌عنوان بنیاد جامعه و نقش ازدواج سالم در حفظ ثبات و رفاه اجتماعی، شناخت عوامل مؤثر بر صمیمیت زناشویی و توانایی پیش‌بینی آن از طریق رضایت زناشویی، می‌تواند به طراحی برنامه‌های پیشگیرانه و توانمندسازی زوجین در مراحل مختلف زندگی مشترک منجر شود (۸). بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش‌بینی صمیمیت زناشویی بر اساس رضایت زناشویی در افراد متأهل تلاش می‌کند تا ابعاد روانشناختی و رفتاری این رابطه را شناسایی و به توسعه دانش کاربردی در حوزه روانشناسی خانواده کمک نماید.

روش‌شناسی

طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعه‌ی آماری در این پژوهش شامل تمامی زوجین دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان مازندران بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ مشغول به تحصیل بودند که بنا بر استعلام تعداد ۴۵۰ زوج شناسایی شد. نمونه‌ی مورد مطالعه با توجه به پژوهش‌های پیشین شامل ۴۵ زوج از اعضای جامعه آماری بود. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، نمونه‌گیری در دسترس بود. در این پژوهش از چهار آزمون تحت عناوین: پرسشنامه رضایت زناشویی و پرسشنامه صمیمیت زناشویی استفاده شده است.

پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ یک مقیاس خودسنجی است که توسط فورز و السون (۱۹۸۹) برای ارزیابی زمینه‌های بالقوه‌ی مشکل‌زا یا شناسایی عوامل قوت رابطه‌ی زناشویی ساخته شده است. آن‌ها معتقدند که این مقیاس نسبت به تغییراتی که در خانواده به وجود می‌آید، حساس است. فرم بلند این مقیاس ۱۱۵ سوال دارد که پرسش‌ها به صورت گزینه‌ای بر اساس مقیاس لیکرت از ۱ (کاملاً موافقم) تا ۵ (کاملاً مخالفم) تدوین شده است. السون پایایی فرم بلند آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ گزارش کرده است. در این پژوهش از فرم کوتاه پرسش‌نامه که شامل ۳۵ سوال می‌باشد و توسط آسوده و همکاران در

سال ۱۳۸۹ تهیه شده است، برای اندازه‌گیری رضایت زوجین استفاده شده است. ضریب آلفای فرم کوتاه پرسشنامه برای خرده مقیاس‌های رضایت زناشویی، ارتباط، حل تعارض و تحریف آرمانی به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۷۸، ۰/۶۲ و ۰/۷۷ گزارش شده است. یکی از ابزارهای معتبر برای سنجش صمیمیت زناشویی، پرسشنامه صمیمیت زناشویی ویرینگ است که در سال ۱۹۸۳ توسط ویرینگ طراحی و توسعه یافت. این پرسشنامه به منظور ارزیابی کیفیت و کمیت صمیمیت در روابط زناشویی ساخته شده است و شامل هشت بعد اصلی می‌باشد: ابراز محبت، هم‌نوایی، حل تعارض، سازگاری، ابراز وجود، خودمختاری، هویت و صمیمیت جنسی. این ابعاد به‌طور جامع جنبه‌های مختلف صمیمیت را در روابط زناشویی پوشش می‌دهند. پرسشنامه ویرینگ شامل ۴۰ گویه است که پاسخ‌دهندگان آن‌ها را بر اساس طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (از «کاملاً مخالفم» تا «کاملاً موافقم») ارزیابی می‌کنند. این ابزار به‌صورت خودگزارشی تکمیل می‌شود و برای هر یک از ابعاد صمیمیت، نمره‌ای جداگانه محاسبه می‌شود. در مطالعات مختلف، این پرسشنامه از روایی و پایایی بالایی برخوردار بوده است. این ابزار در مطالعات مختلف در زمینه روان‌شناسی خانواده و مشاوره ازدواج مورد استفاده قرار گرفته است و به‌عنوان یک ابزار معتبر برای ارزیابی صمیمیت در روابط زناشویی شناخته می‌شود. نسخه‌ای از این پرسشنامه به زبان فارسی نیز در ایران ترجمه و استانداردسازی شده است و در پژوهش‌های مرتبط با روابط زناشویی در جامعه ایرانی به‌کار گرفته می‌شود. در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده‌های موجود، از آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار نمرات افراد گروه نمونه در هر یک از مقیاس‌ها استفاده شده است و همچنین از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان و گام به گام استفاده شده و تمامی تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

همانگونه که در **جدول ۱** نشان می‌دهد نمرات افراد گروه نمونه در مقیاس سلامت روان دارای میانگین ۳۵/۱۴ می‌باشد. در مقیاس رضایت زناشویی میانگین افراد گروه نمونه ۱۱۵/۵۹ می‌باشد و بیشترین میانگین مربوط به خرده مقیاس رضایت زناشویی (۳۵/۲۹) و کمترین مربوط به خرده مقیاس تحریف آرمانی (۱۷/۰۷) می‌باشد. میانگین افراد نمونه در مقیاس خودکارآمدی ۲۸/۵۴ می‌باشد.

جدول ۱- یافته‌های توصیفی مقیاس‌ها و زیر مقیاس‌های مورد مطالعه در گروه نمونه

مقیاس و زیر مقیاس	تعداد (زوج)	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
مقیاس صمیمیت زناشویی	۴۵	۳۵/۱۴	۱۴/۹۴	۵	۷۹
مقیاس رضایت زناشویی	۴۵	۲۲/۶۵	۱/۱۵	۵۲	۱۶۴
رضایت زناشویی	۴۵	۳۵/۲۹	۶/۷۶	۱۲	۴۸
ارتباطات	۴۵	۳۳/۰۲	۷/۸۶	۱۴	۴۹
حل تعارض	۴۵	۳۰/۲۰	۵/۶۸	۱۸	۴۷
تحریف آرمانی	۴۵	۱۷/۰۷	۴/۶۰	۵	۲۵

جدول ۲ شاخص‌های آماری مدل رگرسیون برای پیش‌بینی سلامت روان توسط متغیر رضایت زناشویی و صمیمیت زناشویی را نشان می‌دهد.

جدول ۲- مدل رگرسیون و شاخص آماری رضایت زناشویی و خودکارآمدی برای پیش‌بینی سلامت روان

مدل	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	سطح معناداری
رضایت زناشویی	۲۹۷۲/۳۱	۱	۲۹۷۲/۳۱	۱۴/۶۶	۰/۰۰۱
صمیمیت زناشویی	۳۸۸۰/۷۳	۱	۳۸۸۰/۷۳	۱۹/۸۱	۰/۰۰۱

همانطور که نتایج موجود در **جدول ۳** نشان می‌دهد رضایت زناشویی به طور معناداری پیش‌بینی کننده‌ی صمیمیت زناشویی می‌باشد ($P < ۰/۰۰۱$ و $B = -۰/۳۱$). همچنین این نتایج نشان می‌دهد که حدود ۹ درصد از واریانس صمیمیت زناشویی توسط رضایت زناشویی تبیین می‌شود.

جدول ۳- ضرایب رگرسیون رضایت زناشویی و خودکارآمدی برای پیش‌بینی سلامت روان

متغیر	شاخص	ضریب بتا	T	سطح معناداری	R	R2	خطای برآورد
رضایت زناشویی	ثابت		۹/۲۵	۰/۰۰۱	۰/۳۱	۰/۰۹	۱۴/۲۳
رضایت زناشویی	رضایت زناشویی	-۰/۳۱	-۳/۸۲	۰/۰۰۱			

بحث

نتایج پژوهش حاضر که نشان‌دهنده تأثیر معنادار رضایت زناشویی بر صمیمیت زناشویی است، اهمیت این متغیر را در سلامت روانی و کیفیت زندگی مشترک به طور کامل آشکار می‌سازد. این نتایج با نتایج تحقیقات نهو (Nho) و همکاران (۲۰۲۲) (۷) و استروس (Straus) و همکاران (۲۰۱۹) (۲) همسو و همراستا بود. این یافته‌ها با توجه به نظریه‌های روان‌شناسی خانواده و پژوهش‌های پیشین قابل تبیین است. رضایت زناشویی مجموعه‌ای از ارزیابی‌های ذهنی و عاطفی فرد نسبت به رابطه خود است که شامل جنبه‌هایی مانند تعاملات روزمره، حمایت متقابل، حل تعارض، مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها و تجربه خوشایند بودن در کنار همسر می‌شود. زمانی که زوجین از رابطه خود رضایت داشته باشند، نه تنها رفتارهای مثبت و سازنده بیشتری از خود نشان می‌دهند، بلکه انگیزه بیشتری برای حفظ و تقویت رابطه پیدا می‌کنند. این انگیزه، به‌ویژه در شرایط تعارض و فشارهای زندگی، می‌تواند نقش حفاظتی داشته باشد و از کاهش صمیمیت جلوگیری کند (۶). یکی از مهم‌ترین جنبه‌های قابل توجه در این یافته، توضیح حدود ۹ درصد واریانس صمیمیت توسط رضایت زناشویی است. اگرچه این رقم ممکن است به نظر نسبتاً کم بیاید، اما از نظر علمی قابل توجه است زیرا صمیمیت زناشویی متأثر از عوامل متعددی است؛ عواملی که می‌توانند شامل ویژگی‌های شخصیتی، سبک‌های ارتباطی، شرایط اجتماعی و اقتصادی، میزان حمایت‌های خانوادگی و دوستانه، تجربه‌های کودکی و حتی سلامت روانی زوجین باشند (۷). به عبارت دیگر، رضایت زناشویی یکی از اجزای اصلی اما نه تنها عامل مؤثر در شکل‌گیری صمیمیت است و سایر عوامل نیز نقش مکمل دارند. این نکته، اهمیت بررسی چندبعدی و جامع در پژوهش‌های روان‌شناسی خانواده را برجسته می‌سازد و نشان می‌دهد که پژوهش‌های آتی می‌توانند به‌طور همزمان تأثیر عوامل روانی، اجتماعی و فرهنگی را در صمیمیت زناشویی مورد بررسی قرار دهند. همچنین، از منظر عملی، یافته‌ها اهمیت بالینی و کاربردی دارند. مشاوران خانواده و روانشناسان بالینی می‌توانند با تمرکز بر ارتقای رضایت زناشویی در برنامه‌های مداخله‌ای، به شکل‌گیری صمیمیت بیشتر کمک کنند (۳). به‌عنوان مثال، آموزش مهارت‌های حل تعارض، تقویت مهارت‌های ارتباطی، افزایش همدلی و توجه به نیازهای همسر، همگی می‌توانند رضایت زناشویی را ارتقا دهند و به‌طور غیرمستقیم صمیمیت را نیز تقویت کنند. از این منظر، صمیمیت زناشویی نه تنها نشان‌دهنده کیفیت رابطه فعلی است بلکه پیش‌بینی‌کننده کیفیت زندگی مشترک در آینده نیز محسوب می‌شود. زوجینی که از رابطه خود رضایت بالاتری دارند، احتمال بیشتری دارد که تعاملات مثبت، حمایت متقابل و احساس نزدیکی عاطفی بیشتری را تجربه کنند، که این خود به حفظ و پایداری رابطه کمک می‌کند (۸).

از لحاظ نظری، یافته‌های پژوهش با مدل‌های روان‌شناسی مثبت و نظریه‌های ارتباطی هم‌راستا است. نظریه‌های روان‌شناسی مثبت تأکید می‌کنند که تجربه احساسات مثبت و رضایت از زندگی مشترک می‌تواند منجر به تقویت رفتارهای سازنده و تعمیق روابط عاطفی شود (۴). همچنین، نظریه‌های ارتباطی خانواده نشان می‌دهند که کیفیت ارتباط و میزان رضایت زناشویی،

پیش‌زمینه‌ای برای ایجاد صمیمیت و اعتماد میان زوجین است. این یافته‌ها بیانگر آن است که رابطه میان رضایت و صمیمیت زناشویی، یک رابطه دایره‌ای و پویا است؛ به این معنا که افزایش رضایت می‌تواند صمیمیت را ارتقا دهد و افزایش صمیمیت نیز می‌تواند به نوبه خود رضایت را بهبود بخشد. در نهایت، نتایج پژوهش تأکید می‌کند که سیاست‌گذاران و متخصصان حوزه سلامت روان و خانواده باید توجه ویژه‌ای به ارتقای رضایت زناشویی داشته باشند (۳). برگزاری کارگاه‌های آموزشی زوجین، برنامه‌های مشاوره پیش از ازدواج و حمایت‌های روان‌شناختی طولانی‌مدت می‌تواند نقش مؤثری در افزایش رضایت و به تبع آن صمیمیت زناشویی داشته باشد. به‌طور خلاصه، یافته‌ها نشان می‌دهد که رضایت زناشویی نه تنها پیش‌بینی‌کننده صمیمیت است، بلکه بهبود آن می‌تواند کیفیت زندگی، سلامت روانی و پایداری روابط زناشویی را به‌طور چشمگیری ارتقا دهد و زمینه‌ساز روابط عاطفی پایدار و مثبت میان زوجین گردد.

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی، یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که رضایت زناشویی نقش مؤثری در پیش‌بینی صمیمیت زناشویی دارد و افزایش رضایت زوجین می‌تواند به شکل‌گیری روابط عاطفی نزدیک‌تر و تعمیق احساس نزدیکی و اعتماد متقابل منجر شود. هرچند رضایت زناشویی تنها بخشی از واریانس صمیمیت را توضیح می‌دهد، اما تأثیر قابل توجهی بر کیفیت تعاملات، مهارت‌های ارتباطی و پایداری رابطه دارد. این نتایج اهمیت توجه به ارتقای رضایت در برنامه‌های مشاوره‌ای و آموزشی زوجین را نشان می‌دهد و بیانگر این است که بهبود رضایت زناشویی نه تنها سلامت روانی و عاطفی زوجین را ارتقا می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز صمیمیت پایدار و رضایت بلندمدت در زندگی مشترک خواهد بود.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی

این تحقیق هیچ بودجه‌ای دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان

مفهوم‌سازی، مریم سعیدی؛ روش‌شناسی، نفیسه سادات رضایی؛ تحلیل، مریم سعیدی؛ تحقیق، مریم سعیدی؛ گردآوری داده‌ها، نفیسه سادات رضایی؛ نگارش - تهیه پیش‌نویس اصلی، مریم سعیدی؛ نظارت، نفیسه سادات رضایی؛ مدیریت پروژه، مریم سعیدی.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان از تمام شرکت‌کنندگانی که در این تحقیق شرکت کرده و همچنین تمامی افرادی که در تمام مراحل مطالعه همکاری داشتند، تقدیر و تشکر می‌کنند.

References

1. Scheinkman M. Graduate student marriages: an organizational/interactional view. *Fam Process*. 1988;27(3):351-68. doi: 10.1111/j.1545-5300.1988.00351.x

2. Straus MA, Saito K. Risk Factors for Concordance Between Partners in Assault Among University Student Couples. *J Interpers Violence*. 2019;34(15):3080-3106. doi: [10.1177/0886260516665108](https://doi.org/10.1177/0886260516665108)
3. Sayehmiri K, Kareem KI, Abdi K, Dalvand S, Gheshlagh RG. The relationship between personality traits and marital satisfaction: a systematic review and meta-analysis. *BMC Psychol*. 2020 ;8(1):15. doi: [10.1186/s40359-020-0383-z](https://doi.org/10.1186/s40359-020-0383-z)
4. Shi Y, Whisman MA. Marital satisfaction as a potential moderator of the association between stress and depression. *J Affect Disord*. 2023;327:155-158. doi: [10.1016/j.jad.2023.01.093](https://doi.org/10.1016/j.jad.2023.01.093)
5. Li L, Huang X, Xiao J, Zheng Q, Shan X, He C, et al. Neural synchronization predicts marital satisfaction. *Proc Natl Acad Sci U S A*. 2022 ;119(34):e2202515119. doi: [10.1073/pnas.2202515119](https://doi.org/10.1073/pnas.2202515119)
6. Koleshtajani EJ, Zabihi R, Yekta MA. The effectiveness of reality therapy on sexual satisfaction and marital intimacy of infertile women. *J Educ Health Promot*. 2022 ;11:275. doi: [10.4103/jehp.jehp_1106_21](https://doi.org/10.4103/jehp.jehp_1106_21)
7. Nho JH, Kim SR, Choi WK. Relationships among sexual function, marital intimacy, type D personality and quality of life in patients with ovarian cancer, with spouses. *Eur J Cancer Care (Engl)*. 2022;31(6):e13760. doi: [10.1111/ecc.13760](https://doi.org/10.1111/ecc.13760)
8. Farajkhoda T, Kamali Zarch M, Najafihedeshi S. Strategies to meet marital intimacy needs in women infected with coronavirus 2019: A framework qualitative content analysis research. *Int J Reprod Biomed*. 2023 ;21(9):723-736. 2018;32(8):2199-2208. doi: [10.18502/ijrm.v21i9.14399](https://doi.org/10.18502/ijrm.v21i9.14399)

